

Karel Kryl: Hlas

^{ch}
V m^{Ami}ěsíci z^Gáří, kdy j^{Ami}ablka z^Fají,
kdy m^{Ami}antilu n^Goci svit m^{Ami}ěsíce pr^Gotkal,
když d^{Ami}ozněla h^Gymna, již v p^{Ami}ůlnoci hr^Fají,
já p^{Ami}oprve tehdy jsem S^Gatana p^{Ami}otkal.

Ten Satan měl líbeznou postavu panny
a nepáchla síra, však voněly květy,
a v úsměvu něha bez jediné hany,
jen z úst jako hadi mu syčely věty:

Ⓡ: "Jen n^Cech si svou duši, ta k ničemu n^Gení,
vždyť mn^{Ami}ozí i zd^Garma ji ^{Ami}upsali č^Eertu,
však hl^{Ami}as - to je zb^Goží, jež dn^{Ami}eska se c^Fení
a d^{Ami}obře se platí - to b^Geze všech ž^{Ami}ertů!"

Ⓡ: "Já pro ten tvůj hlas jsem si ohlávku uvil
a stráž mi ho do klece vsadí,
a ^{Ami}kdybys pak ^Gstokrát i ^{Ami}andělsky mluvil,
^{Ami}tvů^Gj hlas tě ^{Ami}zradí!"

Dnes jako kníže si v paláci žiji,
mám ve stájích koně a v zahradách pávy,
jím ze zlaté mísy a z křišťálu piji,
jen rádio nemám a nesnáším zprávy.

Neb kdykoli válkou se o lásce bájí,
když slaví se vrazi a obchody s časem,
když svatými slovy se bezpráví hájí,
když hlásá se lež - tedy vždycky mým hlasem.

Ⓡ: Mé lůžko je měkké, však propjím noci,
mám z démantů bazén a ze zlata ryby,
mám přebytek všeho, i pýchy, i moci,
mám v paláci všechno, jen lidé tu chybí!

Ⓡ: Dnes podruhé oko mé Satana spatří,
je krásný, byť s úsměvem krysím,
vždyť jemu dnes s hlasem i duše má patří,
když na větvi visím ...